

РЕШЕНИЕ

№ 2068

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 24.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7757** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П. Л. Г., от [населено място], [жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, чрез адв. Н. С. Т., срещу Решение № 2153-21-180/15.07.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град, с което 1. е оставена без разглеждане жалбата му с вх. № 2175-21-480/12.05.2021 г., в частта, с която се обжалва незачитането на осигурителен стаж от втора категория труд за периода 03.08.2010 г. до 01.10.2020 г., и т. 2. оставена е без уважение жалбата му с вх. № 2175-21-480/12.05.2021 г., срещу разпореждане № [ЕГН]/5 от 22.02.2021 г., в останалата ѝ част.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на оспореното решение. Неправилно директорът на ТП на НОИ С.-град е възприел, че индивидуалния коефициент на жалбоподателя е изчислен правилно, а именно 2,309, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4-7 КСО, и 2,3873, изчислен по реда на чл. 70, ал. 8-9 КСО, както и че зачетеният осигурителен стаж не съответства на законовите разпоредби. Иска се отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител, който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. П., в съдебно заседание и в депозирани писмени бележки поддържа становище за неоснователност на жалбата.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят П. Л. Г. е подал Заявление вх. № 2113-21-1011/01.02.2019 г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69б КСО /л.7/. По подаденото заявление е постановено разпореждане № [ЕГН]/12/12.02.2019 г. /л. 100/, с което е отказано отпускането на исканата пенсия, с мотив, че лицето не отговаря на условията на чл. 69б, ал. 1 КСО, и на условията на чл. 68, ал. 1-2 КСО. При постановяване на разпореждането за отказ, по данни в Р. на НОИ е зачетен осигурителен стаж от трета категория, положен в [фирма], за периода 11.12.2006 г. – 31.12.2018 г. Разпореждането е било връчено на 19.02.2019 г., като не е било обжалвано и е влязло в сила.

Със Заявление вх. № Ц2113-21-6254 от 27.10.2020 г. жалбоподателят е отправил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на чл. 68а, ал. 1 КСО, като е приложил изискуемите документи, посочени в чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж.

С Разпореждане № [ЕГН]/3 от 01.12.2020 г. на Ръководител „ПО“ /л.15/ е отпусната пенсия за ОСВ, считано от 27.10.2020 г. – датата на подаване на заявлението, при зачетен осигурителен стаж 6 години, 8 месеца и 1 дем от първа категория труд, и 29 години, 10 месеца и 23 дни от трета категория труд и общ осигурителен стаж, превърнат в трета категория по реда на чл. 104 КСО – 41 години и 5 дни. Пенсията е била определена в минимален размер съобразно чл. 70, ал. 12 КСО, до определяне на размера ѝ по реда на КСО.

Жалбоподателят е оспорил разпореждането, поддържайки, че неправилно е зачетен от трета категория труда, положен за периода 03.08.2010 г. до 01.10.2020 г., положен на [фирма], като „сътрудник охрана/П.“ и „сътрудник охрана/ПСПРБ“, вместо втора категория. С оглед преценката на категорията труд, с писмо № Ц2113-21-6254/16.11.2020 г. от П. Г. е изискано да представи длъжностна характеристика и друга първична документация за периода 03.10.2010 г. до 01.10.2020 г.

От жалбоподателя били представени заверени копия на трудов договор № 3120/08.12.2006 г., длъжностна характеристика от 07.07.2010 г. за длъжността „Сътрудник охрана“ в Отдел „Проверка за сигурност на лица“, Дирекция „Охрана и сигурност“, както и длъжностна характеристика от 20.06.2017 г. за длъжността „Сътрудник охрана“ в отдел „Проверка сигурност на пътници и ръчен багаж“ в Дирекция „Сигурност“.

След извършена преценка на представените доказателства, контролният орган приел, че не са налице основания за категоризиране на осигурителния стаж на жалбоподателя за периода 03.08.2020 г. – 01.10.2020 г., положен на [фирма], като сътрудник охрана /П. и сътрудник охрана/ПСПРБ от втора категория. Мотивите за отказа са обективирани в Решение № 2153-21-37/12.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /л.47/. Решението е било връчено на жалбоподателя на 23.02.2021 г. /л.50/, не е било обжалвано и е влязло в сила.

С разпореждане № [ЕГН]/5 от 22.02.2021 г. на ръководителя на ПО, отпуснатата на жалбоподателя пенсия е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО, вр. с §22ц от ПЗР на КСО, считано от 27.10.2020 г., при зачетен осигурителен стаж с

предходното разпореждане. С това разпореждане е извършено изчисление по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 КСО, като е изчислен индивидуален коефициент съобразно приложимата до 01.01.2019 г. нормативна уредба, както и по реда на чл. 70, ал. 8-9, ал. 10, т. 2 и ал. 11 КСО, съгласно приложимата нормативна уредба след 31.12.2018 г., и по този ред е изчислен индивидуален коефициент в размер на 2,3873.

Разпореждането е било обжалвано с жалба вх. № 2175-21-480/12.05.2021 г., по която е постановено и процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град. С решението жалбата на П. Г. е оставена без разглеждане в частта, касаеща неправилно зачитане на осигурителния стаж положен в [фирма] като недопустима, поради това, че този въпрос е бил разрешен с Решение № 2153-21-37/12.02.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, което не е било обжалвано и е влязло в сила.

В останалата ѝ част жалбата е приета за неоснователна. Изложени са аргументи за правилност на изчисления коефициент, който, изчислен по реда на чл. 70, ал. 8-9, ал. 10, т. 2 и ал. 1 КСО е по – благоприятен за лицето, поради което е прието, че обжалваното разпореждане е правилно и законосъобразно.

Решението е връчено на жалбоподателя на 23.07.2021 г., видно от приложеното на л. 66 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на П. Л. Г. срещу Решение № 2153-21-180/15.07.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2 б. „а“ разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган, с оглед приложената заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ /л. 145/. От компетентен орган е издадено и потвърденото с решението разпореждане, видно от заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. /л. 146/. Спазена е изискуемата писмена форма, като са изложени в достатъчна степен мотиви, от които става ясна волята на административния орган. Не се констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на адресата на акта да участва в производството.

Предметът на настоящото дело е очертан от спора между страните дали правилно жалбата на П. Г., относно категорията труд на стажа в [фирма], е приета за недопустима от една страна, а от друга – дали правилно е определен индивидуалния коефициент на жалбоподателя.

По отношение т.1 от решението, с което жалбата на П. Л. Г. с вх. № 2175-21-480/12.05.2021 г. е оставена без разглеждане, в частта, с която се обжалва незачитането на осигурителен стаж от втора категория труд за периода 03.08.2010 г. до 01.10.2020 г., съдът намира следното:

В Решение № 2153-21-37/12.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /л.47/ е

прието, че от втора категория труд се категоризира само труда на работещите с рентгенови апарати за пролъчване на багаж, които са непосредствено и постоянно в средата на йонизиращите лъчения, произвеждани от рентгеновата апаратура за пролъчване. За да се приеме, че полагания от жалбоподателя труд за спорния период 03.08.2010 г. – 01.10.2020 г. е от втора категория труд, следва ад бъде установено по безспорен начин, че работата му е била постоянно вреда с йонизиращо лъчение съгласно изискванията на чл. 2, ал. 12 от НКТП и постоянно е работил с рентгенови апарати за пролъчване на багаж. От приложените в административната преписка доказателства не било доказано наличието на предпоставката по чл. 2, т. 12. Приложените длъжностни характеристики, карти за оценка на риска, служебни бележки и др. са били обсъдени много подробно в това решение. Същото не е било обжалвано и е влязло в сила. Поради това, искането за преразглеждане на въпроса за категоризацията на труда се явява недопустим и правилно е била оставена жалбата без разглеждане. Не се установява жалбоподателят да е представил нови доказателства, по които да не се е произнесъл административния орган, или които да не са могли да му бъдат известни при първото разглеждане на жалбата му.

По отношение т.2 от обжалваното решение, съдът намира същото за законосъобразно. Съгласно чл. 70, ал. 4 КСО за пенсиите, отпуснати с начална дата преди 1 януари 2019 г., индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за период от три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж до 1 януари 1997 г. по избор на лицето и от осигурителния му доход за периода след тази дата до датата на отпускане на пенсията. В случаите, когато осигурителният доход на лицето до 1 януари 1997 г. е за период, по-малък от три години, индивидуалният коефициент се изчислява от този доход. При определяне на индивидуалния коефициент на самоосигуряващо се лице се взема предвид доходът, върху който са внесени осигурителните вноски.

Според ал. 5 за изчисляване на индивидуалния коефициент по ал. 4 се определят:

1. съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода до 31 декември 1996 г. включително и средномесечната работна заплата за страната за същия период, обявена от Националния статистически институт;
2. съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода след 31 декември 1996 г. и средномесечния осигурителен доход за страната за същия период.

Алинея 6 предвижда, че индивидуалният коефициент по ал. 4 се изчислява, като всяко от съотношенията по ал. 5 се умножава съответно по броя на месеците, за които то е установено, и сборът на получените произведения се разделя на общия брой на месеците, включени в двата периода. Когато лицата нямат осигурителен доход след 31 декември 1996 г., индивидуалният коефициент е равен на съотношението по ал. 5, т. 1, а когато осигурителният им доход е изцяло след тази дата, индивидуалният коефициент е равен на съотношението по ал. 5, т. 2.

Според ал. 7 съотношението по ал. 5, т. 2 не може да надхвърля съотношението между максималния осигурителен доход, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване, и средномесечния осигурителен доход за страната за същия период.

С разпореждане № [ЕГН]/22.02.2021 г. за изчисляване на индивидуалният коефициент на жалбоподателя по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 КСО, е зачетено общо брутно трудово възнаграждение за периода 01.03.1987 г. до 28.02.1990 г. в размер на

11 989 лв. Осигурителният доход за периода 01.01.1997 г. до 26.10.2020 г., от който за 01.01.1997 г. до 30.06.1999 г. е зачетен доход 1 753 770 лв., а за периода 01.07.1999 г. до 26.10.2020 г. – 323 205,94 лв. Изчислен е индивидуален коефициент 2.309.

За изчисляване на индивидуалния коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал. 8-9, ал. 10, т. 2 и ал. 11 КСО, за периода 01.01.2000 г. до 26.10.2020 г. е признат осигурителен доход 322401,94 лв. за периода 01.01.2000 г. до 26.10.2020 г. и е изчислен индивидуален коефициент съгласно ал. 9, изр. първо и второ от КСО – 2.3873.

Съгласно приложените от органа разпоредби на ал. 8 и ал. 9 на чл. 70 за пенсиите, отпуснати с начална дата след 31 декември 2018 г., индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за периодите след 31 декември 1999 г. до датата на отпускане на пенсията, но за период, не по-малък от 36 месеца. Когато осигурителният доход на лицето след 31 декември 1999 г. е за период, по-малък от 36 месеца, за недостигащия период се взема предвид и последният му осигурителен доход преди 1 януари 2000 г. по ред, определен с наредбата по чл. 106. Когато лицето няма осигурителен доход преди 1 януари 2000 г. или доходът му преди тази дата е за период, по-малък от необходимия за допълване до 36 месеца, индивидуалният коефициент се изчислява от наличния доход независимо от продължителността на периода, за който се отнася. Когато лицето няма осигурителен доход след 31 декември 1999 г. индивидуалният коефициент се изчислява от последния му осигурителен доход за 36 месеца до тази дата или от наличния му доход, когато доходът е за по-малък период (ал. 8).

Според ал. 9 индивидуалният коефициент по ал. 8, се изчислява, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на лицето за месеца и средния осигурителен доход за страната за същия месец се раздели на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за съответния месец, и броя на работните дни през месеца - за всички месеци, участващи при изчисляване на индивидуалния коефициент. Отработените часове от лицето се изчисляват пропорционално на законоустановеното работно време.

Видно при приложението на нормите на ал. 4-7 индивидуалния коефициент на лицето е 2.309, докато при изчисляване на коефициента по реда на ал. 8 и 9, същият е 2.3873, който се явява по-благоприятен за лицето. Видно е, че при средномесечен осигурителен доход за страната за 10.2019 г. до 10.2020 г., в размер на 1045,93 лв., доходът от който се изчислява размера на пенсията, представляващ произведението от индивидуалния коефициент и средномесечния осигурителен доход за 12 месеца преди отпускане на пенсията е равен на $1045,93 * 2.3873$ е равен на 2496,95 лв. При индивидуален коефициент 2.309, този доход би бил равен на 2415,09 лв. Ето защо, правилен и законосъобразен е извода на административния орган, че коефициентът, определен по реда на ал. 8-9 се явява по-благоприятен за лицето.

По тези съображения съдът намира жалбата на П. Л. Г. за неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, поради което жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Л. Г. срещу Решение № 2153-21-180/15.07.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е оставена без разглеждане жалбата му с вх. № 2175-21-480/12.05.2021 г., в частта, с която се обжалва незначитането на осигурителен стаж от втора категория труд за периода 03.08.2010 г. до 01.10.2020 г. и оставена е без уважение жалбата му с вх № 2175-21-480/12.05.2021 г., срещу разпореждане № [ЕГН]/5 от 22.02.2021 г., в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА П. Л. Г. да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лв., за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: